

at de kan have et operativt missilskjold, samtidig med at de første, skal vi sige slyngelstater råder over tilstrækkelig missilteknologi og a-våben. Det har de ingen sikkerhed for. Men de ved, at jo hurtigere de kommer i gang, jo større er deres chance for at nå det, og de ved, at der i de næste 10-15 år vil ske meget store fremskridt både med hensyn til missilteknologi og med hensyn til fremføringsteknikker. Det er det, der gør, at man i den amerikanske tænkning synes, at man har travlt.

Til det andet spørgsmål om Kina kan jeg sige: Jo, jeg kan godt se, at den amerikanske beslutning absolut giver problemer i forholdet mellem USA og Kina. Stadig væk vil jeg fastholde, at den kinesiske placering ikke er så entydig, som den undertiden gøres til.

Hvornår vi nåede dette point of no return, må historikerne afgøre. Jeg tror faktisk, det skete under den amerikanske valgkamp, hvor begge kandidater forpligtede sig til at gå videre med dette. Men her for nylig med Bush's tale fik vi den endelige og helt krystalklare sikkerhed.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Men det er præcis i det her tidsmæssige perspektiv, at vi også skal diskutere tingene, for problemet er jo, at i den mellemliggende periode kan denne her beslutning i sig selv vanskeliggøre, at man går i gang med andre strategier i forhold til de her såkaldte slyngelstater.

Man kan diskutere, om de er en trussel eller ej. Der har været meget kritik af de trusselsbilleder, som de amerikanske efterretningstjenester har anlagt. Men o.k. Det afgørende er bare, som det også har været fremme tidligere, at hvis de slyngelstater vil noget i forhold til USA, så er der da langt mere effektive midler at gøre det med end ved at fremføre missiler. Der er almindelig terrorisme, og der er biologiske våben, som kan indføres på andre måder.

Så siger jeg bare: Er det ikke tåbeligt, at man bruger mellem 100 mia. dollar og 200 mia. dollar på et projekt, der er så ineffektivt i forhold til de her trusler, og hvor man ikke ved, om det overhovedet kommer til at fungere på en ordentlig måde, og som risikerer at modvirke en anden form for international politik, hvor man går i dialog med de pågældende slyngelstater, som det var tilfældet med Nordkorea lige før jul.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Så er det hr. Søren Søndergaard og derefter hr. Villy Søvnald.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det er en meget spændende analyse, som den fungerende radikale ordfører kommer med, nemlig at frem til for ikke ret lang tid siden var det faktisk muligt at stoppe beslutningen om missilforsvaret. Men så på et tidspunkt i valgkampen, senest i hvert fald med Bush's tale, blev det derefter umuligt. For det rejser jo spørgsmålet: Har de kræfter, som ikke syntes, at det var en god idé med det missilforsvar, så gjort nok for at påvirke beslutningen, dengang det stadig var muligt at påvirke den, dengang det stadig var muligt at dreje udviklingen i en anden retning?

I den forbindelse vil jeg da godt bede hr. Niels Helveg Petersen om at redegøre for, hvordan han selv opfatter de debatter, vi har haft tidligere i det her Folketing. Havde vi f.eks. muligheden for ved en anden holdning her og andre steder at påvirke den amerikanske beslutning på et tidspunkt, hvor den endnu ikke lå fast?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det var et meget interessant svar, hr. Niels Helveg Petersen kom med, altså at vi forspildte chancen her for nylig under den amerikanske valgkamp og Bush's tale i forgårs.

Jeg husker tydeligt den tale, den daværende udenrigsminister holdt i februar 1999, da vi havde den forrige forespørgsel. Der sagde den daværende udenrigsminister: Vi kan ikke tage stilling til det her på nuværende tidspunkt. Det er alt for ukonkret. Vi vil vente, til vi har en konkret ansøgning.

Det var den tidligere udenrigsministerens tale, og den tidligere udenrigsminister nikker bekræftende.

Er det ikke trist for en, der i en årrække har arbejdet i et antimilitaristisk parti, at konstatere, at man forpassede en chance for overhovedet at påvirke udviklingen? Er det virkelig rigtigt? I så fald synes jeg måske også, at den daværende udenrigsminister holdt Folketinget en smule for nar.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er helt indiskutabelt – det er et svar til hr.

Holger K. Nielsen – at der jo findes andre meto-